

Шановні вартів кордону, ветерани-прикордонники!

Сердечно вітаю вас із професійним святом!
Відданість Вітчизні, високий фаховий рівень, непохитна воля та вірність прикордонним традиціям є характерними рисами сучасного захисника кордонів України.
Комплексна розбудова системи охорони державного кордону, запровадження новітніх технологій і висока культура прикордонного контролю й надалі забезпечуватимуть належний рівень національної безпеки, законності та правопорядку.

Щиро дякую вам за чесність, мужність, витримку та бездоганну службу під час виконання свого громадянського обов'язку.

Переконаний, що прикордонники завжди з честю будуть захищати політичні, економічні та військові інтереси Української держави.

Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, щастя й благополуччя!

Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 19 (5369) 24 ТРАВНЯ 2013 РОКУ ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Заради зміцнення безпеки

6 стор.

На базі Південного регіонального управління відбулося 69 засідання Ради командувачів Прикордонними військами держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав. Уп'яте ці збори пройшли на території України. Для участі у роботі РКПВ до Одеси прибули керівники прикордонних відомств 9 країн колишнього Союзу, Туркменистан та Узбекистан були представлені на рівні перших заступників керівників прикордонних служб – начальників головних штабів. Також участь у роботі взяли заступники голів Виконавчого Комітету і Антитерористичного центру СНД та представники Місії Євросоюзу з прикордонної допомоги Україні та Молдові (EUBAM).

ІЗ ПЕРШИХ УСТ

«Головне для нас – служба: повноцінна, ефективна, результативна»

Про те, на яких напрямках діяльності Держприкордонслужба зосередить найбільше уваги, та про перспективи реформування правоохоронної системи України в інтерв'ю «Прикордоннику України» розповів Голова Державної прикордонної служби України генерал армії України Микола ЛИТВИН.

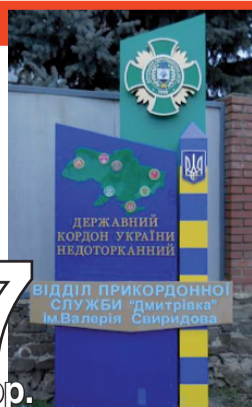

4 стор.

Є ТАКИЙ ПІДРОЗДІЛ

Вартує ВПС «Дмитрівка»

Цей підрозділ «зелених кашкетів», який носить ім'я лейтенанта-прикордонника Валерія Свиридова дислокується в одному із селищ Шахтарського району Донецчини, на відстані декількох кілометрів від кордону. Він має сучасний вигляд і забезпечений усім необхідним. Перефразовуючи класика, можна сказати, що у прикордонників тут все в порядку: і служба, і територія. Зразковий підрозділ, одним словом.

7 стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло **1,8** млн. осіб > **409** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **112** осіб > з них **4** незаконні мігранти

Вилучено **29** од. зброї > **100** од. боєприпасів

Затримано на **1,1** млн. грн. контрабандних товарів

НОВИНИ

Додаткові вихідні у червні

Два великих свята – Трійця і День Конституції – у червні подарують українцям ще два додаткових дні для відпочинку. Такий порядок передбачений відповідним урядовим розпорядженням. Трійця (23 червня), завжди відзначається по неділях, отже, можна буде відпочити ще один день. Як результат, 22, 23, 24 червня – вихідні. Цього ж тижня святкується День Конституції (28 червня), який випадає на п'ятницю. Тому 28, 29, 30 червня також вихідні. Водночас слід не забувати, що субота, 1 червня, в Україні буде робочим днем за вихідний 10 травня.

Юрій ЗАНОЗ

Інформацію – в єдиний банк

Керівники центральних інформаційних служб правоохоронних органів держав-учасниць СНД провели спільну нараду, основною темою якої став обмін кримінальною інформацією, порядок її внесення до банку даних, нормативне врегулювання взаємодії правоохоронців під час розшуку осіб, транспортних засобів і зброї тощо. Підсумком роботи стало підписання Протоколу, що передбачає реалізацію низки завдань. Серед них – наповнення баз даних необхідними відомостями, порядок направлення інформації в електронному вигляді, проведення звірок інформації щодо розшукуваних зловмисників і осіб, які зникли безвісти, викраденого автотранспорту тощо.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Кадри замовлено

Уряд затвердив державне замовлення на підготовку фахівців для державних потреб у 2013 році. Зведений обсяг фінансування на ці цілі становить 24,7 млрд. грн., що на 5,6% більше, ніж 2012 року. Так, Кабмін збільшив обсяги держзамовлення за технічними спеціальностями, зокрема вдвічі – за ІТ-технологіями. Також порівняно з 2012 роком, більше студентів за держкошт зможуть стати магістрами за напрямками – «електротехніка та електромеханіка», «машинобудування», «матеріалознавство», «металургія та матеріалознавство», «інформатика та обчислювальна техніка» тощо. Натомість зменшено держзамовлення юристів, економістів-міжнародників, менеджерів з маркетингу. Адже «перевиробництво» з цих спеціальностей призводило до того, що випускники не могли знайти роботу за фахом.

Ігор ІВАНИЦЬКИЙ

З НАГОДИ СВЯТА

Охорона кордонів Батьківщини була і залишається почесною та відповідальною справою.

Історія багата славними прикладами, коли бійці та командири прикордонних загонів з мужністю й відвагою першими вступали в бій з ворогом. Ціною свого життя, виконуючи військовий та громадянський обов'язок, захищали мир і спокій наших громадян.

У цей святковий день особливо теплі слова ми адресуємо ветеранам прикордонної служби, які з честю пройшли важкі випробування воєнних лихоліть.

Ви є достойним прикладом для майбутніх захисників нашої Вітчизни і тих, хто сьогодні охороняє кордони України.

Переконаний: прикордонники незалежної Української держави, які є взірцем професіоналізму, чесності та високої культури, самовідданості у захисті батьківської землі й надалі примножуватимуть славу попередніх поколінь.

Від душі бажаю вам та вашим родинам миру, добра, благополуччя, наснаги і подальших успіхів у відповідальній та почесній службі в ім'я процвітання України!

Голова Верховної Ради України

Володимир РИБАК

Від імені Уряду України та від себе особисто щиро вітаю вас із професійним святом – Днем прикордонника!

Цей День є символом шанування славних традицій героїзму, мужності та самовідданості у службі багатьох поколінь охоронців кордонів нашої Батьківщини.

Своєю цілодобовою напруженою службою прикордонники роблять гідний внесок у зміцнення національної безпеки країни і водночас створюють необхідні умови для того, щоб кордон не став штучним бар'єром для ділового співробітництва та дружніх контактів.

Сумлінністю, високим професіоналізмом, вірністю присязі ви по праву заслужили довіру і шану наших співвітчизників.

Переконаний, що ви й надалі будете надійно захищати кордони держави, сприяти покращенню її іміджу на міжнародному рівні.

Бажаю вам та вашим близьким міцного здоров'я, благополуччя, добра і гараздів, наснаги та успіхів у почесній службі на благо України!

З повагою,

Прем'єр-міністр України

Микола АЗАРОВ

ЧЕСТЬ МУНДИРА

Героїв кордону увіковічать у столичному парку «Перемога»

Ушанувати звичай та традиції захисників рідних кордонів, увіковічити їхні вікопомні подвиги, зробити безсмертним українського прикордонника – з такою метою на 95-ту річницю з дня створення прикордонних військ у столиці буде встановлено пам'ятний знак «Захисникам кордонів Вітчизни».

Валентина ЛАЗАРЧУК

Ініціатором встановлення даного монумента виступив Комітет організації ветеранів Держприкордонслужби України. Ідея одразу ж знайшла підтримку в керівництві відомства.

Подвиг прикордонників, солдатів і офіцерів у роки Великої Вітчизняної війни – це історична пам'ять і національна гордість українського народу. Прикордонні застави першими приймали на себе удари ворога, вели нерівний бій віч-на-віч. Переважаючи сили противника могли оточити та знищити заставу, але були не в змозі примусити охоронців скласти зброю і здатися. Історія не знає фактів добровільної здачі в полон чи зради прикордонників.

Чільне місце посідають «зелені кашкети» і в історії, і в нинішньому житті столиці. Не можна оминати увагою 20-й Славутський прикордонний загін, який брав активну участь в обороні міста Києва. Вночі 18 вересня 1941 року, отримавши наказ про залишення столиці, наші частини вирушили до дніпровських переправ. Одним із останніх відступав 20-й прикордонний загін.

Сьогодні центральні повітряні ворота країни – аеропорти Києва – щодня зустрічають і проводжають десятки тисяч пасажирів. І прикордонники, як і у всі часи, сумлінно та чесно несуть службу з охорони держрубежу.

Чоловіки й жінки в зелених погонах, які мужньо стоять на варті наших кордонів, гідні справжньої похвали та шанування. Цього разу слова вдячності тим, хто обрав цю нелегку професію, вилилися у прекрасний монумент. Отож скульптурна композиція «Захисникам кордонів Вітчизни» розташується у Київському парку культури та відпочинку «Перемога». Вибір його локації далеко не випадковий. Адже торік на День прикордонника саме тут урочисто відкрито Алею прикордонників. Її створенням та благоустроєм займалися члени спілки воїнів запасу прикордонних військ «Кордон»

та ветерани-прикордонники. Сьогодні на Алеї височить стела на честь захисників державних рубежів, котрі поклали свої життя в роки Великої Вітчизняної війни та інших бойових дій. Окрім того, вздовж алеї висаджено 40 тополь і встановлено символічний меморіальний камінь. Вирізняються тут і два прикордонні стовпи – один із радянським гербом, інший – із українським тризубом.

Взагалі сам по собі парк «Перемога» є тематичним. Облаштований 1965-го року та перепланований 2008-го, він присвячений перемозі СРСР у Другій світовій війні. На головній алеї парку височіє Курган Безсмертя, насипаний із землі з солдатських і партизанських могил з різних куточків колишнього СРСР та країн Європи. Отож у такій атмосфері прикордонний монумент буде як ніде доречним.

А тепер декілька слів власне про сам монумент. Скульптуру висотою 2,7 метра виготовляють із сучасного міцного матеріалу – поліефірної смоли, яку буде тоновано «під бронзу», а постамент із барельєфом – зі штучного каменю. Разом з постаментом композиція буде заввишки 5,7 метра, загальною вагою близько двох тонн.

Скульптори Іван МЕЛЬНИЧУК та Василь БІЛЕЙ прагнуть майстерно передати сюжет задуму – максимально правдоподібно зобразити захисника рубежів. Примітно, що пам'ятний знак створюється з урахуванням сучасних елементів одягу і спецзасобів. До речі, прототипом скульптури є не вигаданий персонаж, а реальний військовослужбовець із мобільного прикордонного загону. В постаментній же частині буде відтворено прикордонний стовп, а також авіаційну, морську та сухопутну складові.

Цікаво, що фінансування витрат на виготовлення та встановлення монумента зв'язані з здійснюється за рахунок благодійних внесків небайдужих до пам'яті, подвигів та слави охоронців рубежу всіх поколінь громадських організацій, самих «зелених кашкетів» і звичайних людей.

Напередодні офіційного відкриття пам'ятника до парку «Перемога» зійшлося чимало прикордонників. Усі управління та департаменти Адміністрації ДПСУ підтри-

мали ідею суботника напередодні відкриття монумента. Багато хто привів і своїх дітей. І разом, у дружній обстановці, великою прикордонною сім'єю вони взялися «наводити передсвятковий марафет» на Алеї прикордонників. Усі, від сержанта до генерала, від дитини й до дорослого совісно та з запалом вимітали з алеї сміття, викорчувували пеньки, підфарбовували тамтешню інфраструктуру. Отож до довгоочікуваної події практично все готове. Залишилося тільки дочекатися, коли майже 6-метровий монумент постане як символ прикордонної слави в столичному парку «Перемога». ■

СУМЩИНА

Благоустрій кордону – в центрі уваги

За ініціативою Сумського прикордонного загону в Сумській облдержадміністрації під керівництвом заступника голови – керівника апарату ОДА Олександра ЦУПРА відбулася відеоселекторна нарада, на якій розглядалися питання стану підготовки пунктів пропуску і сервісних зон до туристичного сезону 2013 року та розбудови інженерної інфраструктури в межах прикордонної смуги.

Роман ТКАЧ

У нараді взяли участь керівники Сумської митниці, обласної Служби автомобільних доріг, Головного управління Державного земельного агентства в області та голови райдержадміністрацій прикордонних районів.

У своєму виступі начальник Сумського прикордонного загону полковник Павло ЛИСАК детально довів присутнім проблематику по кожному пункту пропуску щодо підтримання належного порядку як на їх територіях, так і в сервісних зонах. Що стосується місцевих пунктів пропуску, то на сьогодні потребують вирішення питання виділення

коштів для їх розбудови, взяття на баланс місцевими органами влади, облаштування належних під'їзних шляхів, а також забезпечення пропускних пунктів електро- та тепlopостачанням.

За підсумками наради її учасники домовилися створити міжвідомчу групу, яка до 15 червня повинна обстежити сто відсотків пунктів пропуску, розташованих на території Сумської області.

Підсумовуючи нараду, Олександр ЦУПРО зазначив, що він особисто перевірить три пункти

пропуску, які потребують найбільшої уваги. Крім цього, посадовець поінформував присутніх про те, що наразі облдержадміністрацією вивчається питання замовлення і виготовлення на одному з підприємств м. Ромни однотипних службових модулів для місцевих пунктів пропуску. При цьому максимально будуть враховані сучасні вимоги щодо здійснення пропуску осіб і транспортних засобів через кордон, а також несення служби особовим складом.

ПРИКОРДОННА ОПЕРАЦІЯ

Ярослава МЕЛЬНИК

«Зелені кашкети» завчасно отримали інформацію про можливе порушення з використанням малого літального апарата. Охоронці рубежу провели низку заходів з виявлення та затримання порушників, організували взаємодію з іншими правоохоронними органами та встановили можливі місця злету й посадки. Одне з них, у Жовківському районі, раніше

Небо – не для наживи

Контрабандист – «професія» хоча й незаконна, однак вимагає креативу та постійного вдосконалення своїх протиправних оборудок. Чого лише коштують минулорічні затримання українськими прикордонниками аквалангістів чи дельтапланеристів з тютюновим вантажем. До речі, аби спіймати схожих авіаторів нещодавно на Львівщині провели цілу операцію.

використовувалося як злітно-посадкова смуга літаків, які проводили сільгоспроботи. Для спостереження за повітряним простором прикордонники застосовували додаткові наряди з приладами нічного бачення та тепловізорами. За місцем можливого злету постійно слідувала мобільна група.

Невдовзі правоохоронці помітили, як здійснюється у небо мотодельтаплан, а від «злітної смуги» від'їхала вантажівка. Правопорушення задокументували, а затримувати порушників вирішили при посадці. Про подію негайно до-

повіли, в тому числі повідомили й польських колег. Також охоронці рубежу організували взаємодію зі співробітниками ДАІ.

За деякий час один із нарядів почув шум двигуна літального апарата, а згодом прикордонники та інспектори ДАІ зупинили поблизу Жовкви вантажний «ДАФ» під керуванням нашого співвітчизника. В кузові автомобіля правоохоронці виявили мотодельтаплан. Наразі за даним фактом відкрито кримінальне провадження та ведеться слідство.

СІМ ФУТІВ ПІД КІЛЕМ!

3 ювілеєм, «Поділля»!

Днями відзначив тридцятиріччя своєї служби корабель Морської охорони «Поділля» з Одеського ЗМО. Побудований на Балтиці на виробничому об'єднанні «Алмаз» в Ленінграді ПСКР-709 1983 року передано до складу Морчастин Прикордонних військ і направлено до Одеси. Свою нинішню назву корабель отримав 1995 року.

Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

За три десятиліття «Поділля» пройшов близько 90 тисяч чорноморських миль. На його рахунку огляд більш як 450 плавзасобів різного класу та 18 затримань іноземних суден-порушників. Траплялося і застосування зброї на ураження.

Ті, хто встиг тут трохи послужити, потім неохоче сходять для продовжен-

ня кар'єри на берег. Так, за всю службу тут лише п'ятий командир. Сьогодні це капітан 3 рангу Петро КУЗІН. Всі його попередники між більш спокійною службою в штабах і звільненням у запас обирали останнє.

Попри поважний вік «Поділля» залишається справжньою бойовою одиницею загону, регулярно виходить на службу в море і навіть чесно заслуговує на подяку керівництва багатонаціональних морських навчань «Сі Бріз». Для своєї команди корабель є щасливим, адже жодного разу не повертався до бази за сторонньою допомогою й гідно витримувє непрості чорноморські шторми.

Привітати екіпаж з ювілеєм зібралися й рідні моряків, і поважні ветерани корабля. Адже для кожного з них «Поділля» – це частина життя. Наша газета широко долучається до цих вітань і бажає кораблю довголіття, традиційні «сім футів під кілем», а тим, хто на ньому служить, – міцного здоров'я й подальших успіхів у захисті кордонів України на морі!

УРОЧИСТОСТІ

У Котовську – День частини

Максим БОЯР

Прикордонники Котовського загону відзначили 21-у річницю з Дня заснування частини. Під час урочистостей начальник загону підполковник Андрій ІГНАТЬЄВ привітав персонал, а кращим прикордонником, таким як підполковник Діана КОНДРАТЮК, майор юстиції Олексій МАСЛОВ, майор Михайло ФІЛІМОНЧУК, капітан Антон ДУДЧЕНКО, старші лейтенанти Сергій РУЗЬ та Валентина СУТІНА, старші прапорщики Костянтин БОЖЕНКО, Олег ЖОСАН, Сергій РАСКОЛА, прапорщик Ганна ДАЦЮК, працівник Тетяна ЧУМАК та багатьом іншим охоронцям і працівникам загону вручив відомчі відзнаки.

ГАРЯЧІ БУДНІ

Обманні маневри не допомогли

Прикордонники та митники пункту пропуску «Грем'яч» успішно запобігли незаконній спробі вивезення з України 4 автомобілів. Цікаво, що зловмисники – двоє таджиків та двоє українців – вирішили не кидатися в очі правоохоронцям. Відтак зі своїми підробленими дорученнями на право керування автомобілями заїжджали в «Грем'яч» не разом, а окремо, через певний проміжок часу. Проте обманні маневри правопорушникам не допомогли – прикордонники Чернігівського загону одразу ж виявили фальшивки. Отож, у результаті два «Опелі» (2003 та 1999 років випуску) та два «БМВ» (2003 та 2002 років випуску) конфісковано.

Віктор ВИРВА

ІТ-порушник

У аеропорту «Бориспіль» спіймали 23-річного українця, якого розшукували за привласнення значних коштів за допомогою ІТ-технологій. Хакер-невідаха повертався з Праги і видавав себе за литовця. Однак прикордонники розпізнали в пред'явленому паспорті фальшивку – в документі було замінено сторінки з даними власника. Затриманого шахрая передали в міліцію.

Мар'яна МАРКОВИЧ

Вирив собі яму

Перегнути кордон за 100-доларовий хабар намагався 49-річний росіянин. Прикордонники за допомогою службового собаки зупинили порушника рубежу у Середино-Будському районі Сумщини. Чоловік спробував відкупитися зеленою купюрою. Прикордонники оформили на нього документи за незаконне перетинання кордону й передали порушника в міліцію. Крім адмінвідповідальності йому світить і кримінальна. Вже розпочалося досудове розслідування за злочин, передбачений статтею 369 ККУ «Пропозиція або надання неправомірної вигоди службовій особі».

Роман ТКАЧ

Спинили богохульника

Дві старовинні ікони намагався контрабандою переправити в Молдову 25-річний українець. Образи Ісуса Христа порушник заховав за поясом та прикрив верхнім одягом. У пункті пропуску він помітно нервував і поспішав, що спонукало прикордонників Могилів-Подільського загону ретельніше перевірити володику. Після викриття контрабандиста передали представникам УСБУ у Вінницькій області.

Людмила КАТЕРИНИЧ

“Головне для нас – служба: повноцінна, ефективна, результативна”

Наближається 28 травня – святковий для кожного прикордонника день. У це свято усі – від Президента до школяра – вітають охоронців рубежу та ветеранів кордону. А самі винуватці урочистостей розмірковують над важливістю своєї професії, службовими досягненнями та перспективами. Про те, яка динаміка розвитку відомства в порівнянні ледь не з еталонним роком – Євро 2012, на яких напрямках діяльності Держприкордонслужба зосередить найбільше уваги, та й узагалі про перспективи реформування правоохоронної системи України в інтерв'ю «Прикордоннику України» розповів Голова Державної прикордонної служби України генерал армії України Микола ЛИТВИН.

Спілкувався Олег БОЙКО

– Миколо Михайловичу, нинішнього року відомство взяло доволі хороший старт. Що Ви можете сказати про основні результати?

– Дійсно, в цілому цьогорічні результати відомства доволі високі. Показники першого кварталу були найвищими за останні 6 років. Результати оперативно-службової діяльності демонструють, що нам вдається контролювати ситуацію. Як результат – на кордоні в кращій бік змінюється криміногенна обстановка.

Ще одна важлива річ – сталий ріст пасажиро-транспортного потоку. З початку цього року ми пропустили на 1,5 мільйона більше осіб, ніж за аналогічний період минулого, кількість пропущених транспортних засобів зросла на півмільйона. Тобто Євро-2012 закінчилося, але залишило по собі сталу тенденцію до зростання кількості людей і автомобілів, які перетинають державний кордон України. Це дуже важлива річ для нашої Держави і висока відповідальність для її прикордонного відомства.

– Адміністрація Держприкордонслужби багато уваги приділяє вивченню стану справ на місцях: це й інспектування, і Ваші робочі поїздки. Якими досягненнями можна похвалитися, а які питання на кордоні потребують найбільшого доопрацювання?

– Наприкінці минулого року ми спланували діяльність відомства на цей рік, дещо оновили нормативно-правову базу. Для того щоб перевірити, як задуми Адміністрації втілюються в життя, скоригувати цей процес, де треба допомогти, а де треба й покарати винних ми й використовуємо свої функції контролю. При цьому хотілося б частіше бувати на кордоні. І ця робота буде продовжуватися. Ми будемо здійснювати контроль за всіма напрямками – управління, фінансова, кадрова діяльність...

Під час відряджень керівництво відомства, офіцери Адміністрації Держприкордонслужби відслідковують основні питання за всіма напрямками діяльності. Таким чином ми намагаємося бачити реальний стан справ і робити усе можливе, щоб відомство якнайкраще виконувало свої основні функції, адже кордон – це пильність і надійність, а також постійна готовність до

дій. Звичайно, головним питанням для нас залишається служба – повноцінна, ефективна, результативна, а на це впливає дуже багато як прямих, так і дотичних чинників. Відповідно, ми намагаємося вирішувати усі проблемні питання, котрі можуть заважати виконанню основних завдань, серед них – соціальний і правовий захист, умови в яких працюють наші люди, тощо.

якими вони стикаються кожен день. Тому особовому складу 12 підрозділів, які виконують обов'язки на радіоактивно забрудненій території, ми підвищили грошове утримання. Тобто уже з цього місяця більш як 1200 прикордонників отримують грошове забезпечення на 300–500 гривень більше, залежно від категорії персоналу. І це добрий початок для того, що ми будемо

надходжень, а за рахунок раціонального планування, споживання та кадрової роботи.

Нинішнього року бюджет у нас практично як і минулого, хоча питання фінансування будівництва житла залишається відкритим. Я вже звертався до Президента і Прем'єр-міністра України, і є їхні рішення розглянути це питання під час перегляду Бюджету. Але я реально дивлюся на речі і не можу однозначно сказати, що це питання буде розглянуто позитивно. Проте ми не опускаємо руки, а шукаємо й інші шляхи та можливості. І у нас ці питання вирішуються не гірше, ніж в інших відомствах, а можливо й краще.

Наразі ми закінчили будівництво будинку в Києві, й 56 сімей прикордонників уже найближчи-

лянок продовжується будівництво багатоквартирних житлових будинків у Чернівцях та Луцьку. Ведемо активні роботи по Ізмаїльському загону, де йдуть серйозні зрушення. Крім цього, за рахунок коштів міжнародної допомоги розгорнуто роботи з облаштування дев'яти підрозділів охорони кордону на українсько-польській ділянці. За умови стабільного фінансування ці роботи будуть завершені уже в першому півріччі наступного року.

– До прийняття нового КПК прикордонники вели дізнання у кримінальних справах про порушення прикордонного законодавства. Нині цей механізм радикально змінився. Як це впливає на ОСД, особливо протидію організованій злочинності?

– З новим КПК термін дізнання зник з процесу кримінальної юстиції. Нині є досудове розслідування – це сучасний і цивілізований підхід. Щодо прикордонників: ми є активними учасниками досудових розслідувань, адже нашим оперативним співробітникам делегуються функції слідчих. Водночас процес реформування триває і сподіваємося, що в недалекій перспективі ми станемо повноцінним суб'єктом досудового розслідування, адже наше відомство – правоохоронний орган і має повною мірою розслідувати злочини, здійснені на державному кордоні.

Інший шлях, який також ефективно використовується в деяких розвинених країнах і є

Звичайно, за доволі обмеженого фінансування вирішення багатьох питань ускладнюється. Але хотілося б, щоб люди розуміли: жодні проблемні питання не залишаються без уваги. Те, що ми не можемо вирішити сьогодні, корегуємо, переносимо та плануємо на майбутнє.

– За підсумками Вашої поїздки у Житомирський загін прикордонникам, які служать у Чорнобильській зоні, підняли грошове забезпечення. Крім того, відомство розробляло пропозиції щодо збільшення грошової винагороди персоналу та внесення змін у держбюджет щодо фінансування будівництва житла. Які перспективи вирішення цих питань?

– Дійсно, під час поїздки на ділянку Житомирського загону ми вивчали, як несуть службу прикордонники у III, IV зонах забруднення, які у них проблеми. Як результат, ми прийняли рішення передбачити для цієї категорії персоналу додаткову компенсацію за ті складнощі, з

робити в подальшому. Зокрема, плануємо підняти грошове забезпечення мобільному загону, ОКПП «Київ», іншим органам і підрозділам Київського гарнізону. Тобто, де складніше, дорожче життя, відповідальніша чи небезпечніша робота.

Як відомо, наші льотчики та моряки сьогодні отримують доволі пристойні кошти. Більш того, ми провели низку організаційно-штатних змін з метою, щоб весь персонал морських загонів, незалежно від того, яку посаду займає, отримували відповідні надбавки. Це правильно, тому що від діяльності всіх напрямів складається загальний результат і не лише плавсклад чи льотний склад повинні достойно фінансово винагороджуватися.

Також хочу нагадати, що минулого року ми уже двічі піднімали грошове забезпечення усім прикордонникам. Робилося це не за рахунок збільшення бюджету чи якихось додаткових

ми днями вселяться в цей новобуд. Водночас продовжуємо зводити з нуля наступний житловий будинок військового містечка у Бортниках. І якби фінансування було хоча б на рівні минулого року, ми могли продовжувати ці роботи швидкими темпами. Але й за нинішніх умов ми не відмовляємося від цих планів.

У рамках реалізації договорів спільної забудови земельних ді-

можливим для України – створення державного спеціального слідчого органу, який вестиме усі досудові розслідування з усіх питань. Відповідно, усі слідчі функції в нині існуючих правоохоронних органах будуть передані цьому органу. Проте ці питання вирішуватимуться на державному рівні в процесі реформування правоохоронних органів, де ми є активними учасниками.

ІЗ ПЕРШИХ УСТ

**Шановні товариші прикордонники та працівники!
Дорогі ветерани!**

Від імені Колегії Державної прикордонної служби України та себе особисто щиро та сердечно вітаю генералів, офіцерів, прапорщиків і мічманів, сержантів і старшин, курсантів, солдатів і матросів, ветеранів, працівників, членів сімей з професійним святом — Днем прикордонника!

З кордонів починається країна... Для прикордонників це не просто високі слова, це доля всіх тих, хто в будь-яких умовах, за будь-яких обставин несе нележку, але надзвичайно потрібну і відповідальну службу з охорони державного кордону України.

Хочу висловити щиро вдячність всьому персоналу служби за сумлінне та самовіддане виконання службових обов'язків, наполегливу, щоденну працю з охорони державного кордону. Кожен з вас по частці робить неоцінний вклад у моноліт авторитету й поваги до прикордонників і до нашого відомства.

Переконаний: ми й надалі робитимемо все можливе, щоб кордон держави був захищений, авторитет і славні традиції прикордонної служби тільки примножувалися.

Шановні товариші! У цей святковий день бажаю вам, вашим рідним і близьким міцного здоров'я, щастя, родинного благополуччя, нових звершень та успіхів у справі захисту державного кордону нашої Вітчизни!

З повагою,

Голова Державної прикордонної служби України
генерал армії України

М.М. ЛИТВИН

— Уже майже піроку Уряд координує та спрямовує діяльність Адміністрації Держприкордонслужби через Міністра внутрішніх справ. Як така координація виглядає на практиці для прикордонного відомства?

— Таке рішення було прийнято керівництвом Держави, а ми люди військові й не обговорюємо, а виконуємо накази. Проте це рішення передбачає масштабний і багатосторонній процес, метою якого є реформування та розвиток усієї правоохоронної системи України. На прикладах багатьох європейських країн ми бачимо, що там чітко регламентовано усі питання: чим займається Міністерство внутрішніх справ, а чим займаються національні агенції, служби, які входять у це Міністерство. Врегульовані вони на політичному, адміністративному, фінансово-бюджетному та інших рівнях і там іде спокійна, злагоджена та врівноважена робота.

У нас на даному етапі йде системна планова робота і взаємодія. Ми не бачимо якихось питань, котрі неможливо було б вирішити в рамках цієї координації. Те, що відбулося, я вважаю першим кроком європейського реформування правоохоронних органів. І, як повідомляв Міністр внутрішніх справ, реформування йтиме саме за європейськими стандартами. У такому випадку жодним чином не повинні перетинатися наші зональні, адміністративні та інші повноваження з іншими правоохоронними структурами. Прикордонники мають свої чіткі функції і їх виконують. Робота прикордонників поєднується з іншими компетентними органами й координується в питаннях протидії злочинам, які мають доволі складний характер: організованості, тероризму, торгівлі людьми тощо.

— Рік тому українців закликали мобілізуватися, щоб успішно провести фінал чемпіонату Європи з футболу. Прикордонники отримали високу оцінку цієї роботи. Що відомство залишило з

цього часу і чи можна сказати, що після Євро вимоги до персоналу зменшилися?

— Усі прикордонники добре пам'ятають, як ретельно ми готувалися до Євро-2012. Служба буквально по крупинах збирала досвід проведення таких заходів прикордонними та спорідненими органами інших держав. Отримані знання ми ефективно використали. Більше того, узагальнений досвід українського прикордонного відомства зібраний в спеціальній книзі, тому нашим курсантам, офіцерам буде на чому вчитися. Також ця книга зможе стати хорошою підказкою «все в одному» іноземним прикордонникам, країни яких будуть готуватися для проведення масштабних спортивних, культурних чи інших заходів.

Під час чемпіонату ми показали високу професійну культуру та ефективність. Щоб цей темп не сповільнився, продовжуємо йти інноваційним шляхом. Пасажиро-транспортний потік, як ми бачимо, зростає, а стандарти проведення пропускних операцій, культури, спілкування знижувати не маємо права. І націлюємо персонал не думати, що Євро пройшло — можна розслабитися. Водночас молодь навчаємо працювати на уже здобутому досвіді й велику увагу приділяємо нашим навчальним закладам, бо якщо там не навчать, то в подальшому говорити про культуру і професійність буде набагато важче.

Для того щоб Служба відповідала високим стандартам роботи багато залежить і від взаємодії на міжвідомчому і міждержавному рівні, яка під час європершості була дуже тісною. Адже нам доводиться поєднувати такі протилежності, як безпека з одного боку і швидкість та комфорт — з іншого. Оптимальний баланс шукаємо за рахунок професійності та технізації, але інформаційна складова у сучасному глобалізованому світі дуже важлива, особливо що стосується обміну інформацією, доступу до відповідних баз даних як в Україні, так й інших держав, Інтерполу, Єв-

рополу, щоб ми завчасно знали, хто до нас приїжджає і чого від нього чекати.

— Микола Михайловичу, мобільні підрозділи Держприкордонслужби зараз проходять реформування. У що вони мають вилитися, якими будуть їх основні функції, забезпечення та методи діяльності?

— За всю історію мобільних підрозділів у них мінялася назва, функції та структура. На цей час ми уже визначили оптимальну чисельність і оптимальну структуру, яку активно формуємо. Для ефективної діяльності й реагування на раптову зміну обстановки нам потрібні мобільні підготовлені резерви, щоб ми могли діяти адекватно й швидко на будь-якій ділянці кордону.

Зокрема, ми повинні мати резерв першої черги приблизно до 1 тисячі осіб, який зможемо зосередити протягом кількох годин у будь-якому місці. Вийшовши у визначений район вони зможуть самостійно виконувати поставлені завдання із посилення ділянки кордону, проведення режимних заходів, швидко і ефективно відреагувати на виклики природного чи техногенного характеру. При цьому дані резерви матимуть чітку систему управління діями й чітку систему забезпечення.

У нас також є перевірений, підготовлений резерв другої черги. Ми маємо тактичні авіаційні підрозділи й морські підрозділи. Окрім цього, в Криму та в Одесі закінчується навчання і комплектування підрозділів активних дій на воді. Сьогодні якраз для них закуповується екіпірування й необхідна техніка, а також проходять навчання водолази.

Загалом реформування мобільних підрозділів нині на фінальному етапі. Вони не просто повинні називатися мобільними, а й діяти швидко й мобільно без будь-якої додаткової підготовки. Ця ідея сьогодні набуває форми на практиці і в нормативних документах, триває комплектування, поставка техніки, системне забезпечення — продовольче,

речове тощо, завершується формування програм підготовки. Усе це плануємо закінчити до кінця червня. На завершення проведемо показові навчання на базі Південного регіонального управління, де 150 добре навчених і забезпечених прикордонників вийдуть і виконають поставлене завдання. Потім схожі навчання проводитимуться в решті регіональних управлінь під керівництвом їх керівників.

— У багатьох країнах прийнято давати прикордонним спеціалістам власні назви: GSG-9 в Німеччині, «Фенікс» — в Польщі, «Вовчі тіні» — в США. Чи не планується дати свої назви мобільним підрозділам?

— Власні назви треба заслужити, і наразі це питання зовсім не актуальне стосовно мобільних підрозділів Державної прикордонної служби України. Скажімо, GSG-9 — це єдина така структура в Німеччині з серйозними можливостями та вимогами. Це щось на зразок нашої «Альфи» і потрапити туди може один із 1700 бажаючих. Такий підрозділ заслуговує на назву.

Що стосується наших мобільних підрозділів, то, як було сказано, у нас лише завершується їх реформування. Зараз нам треба думати про якісну професійну підготовку їх персоналу, відбір, комплектування та оснащення. Нехай вони зростають, показують себе в роботі та у змаганнях. Якщо вони почнуть демонструвати стабільні високі результати, лише тоді буде можливість розглянути питання щодо присвоєння цим підрозділам власної назви.

— Ще одна складова Служби, яка активно розвивається, — це центри управління службою. Як Ви оцінюєте їх спроможність виконувати покладені функції сьогодні і що ще необхідно для підвищення їх ефективності?

— Хочу сказати, що центри управління службою у тому вигляді, в якому ми хочемо їх бачити, перебувають на початку свого розвитку. Сьогодні їх функціонування на всіх рівнях, починаючи від головного центру в Києві і до

відділів, де я був, залишає бажати кращого. Вони не зовсім відповідають тій обстановці, яка є, і нашому задуму. Основна ідея яка? На заміну черговим службам мають прийти професійні якісні центри управління службою, які діють за єдиним алгоритмом і за єдиною методикою. Заступаючи на службу вони повинні приймати всю інформацію про обстановку, резерви, перевіряти цю інформацію і управляти службою протягом 24-ох годин.

На сьогодні нами розроблені алгоритми, за якими мають нести службу та брати участь у прийнятті рішень центри управління службою, а також чітко визначені межі компетенції. Нам вдалося створити нормативну базу, чітко розмежувати обов'язки між зміною, яка заступає. Також ми активно працюємо, щоб належним чином облаштувати службові приміщення та укомплектувати ці центри. В кожному з них має бути операційний зал, куди повинна стікатися уся інформація і звідки має бути можливість повністю бачити і розуміти обстановку на ділянці відповідальності.

Як ці підрозділи мають працювати найближчим часом покажемо на базі створених зразкових центрів в Одеському загоні та відділі прикордонної служби «Одеса». Потім проведемо навчання і будемо доводити до керівників наші нові погляди на роботу центрів управління службою усіх ланок — відділу, загону та регіонального управління. Доведемо, якою повинна бути структура, як і ким мають комплектуватися ЦУСи, які повноваження і обов'язки їх персоналу. Зважаючи на те, скільки ще необхідно зробити у цьому напрямку, вважаю, що роботі над формуванням системи центрів управління службою, яка б ефективно працювала за нашим нинішнім задумом і давала високі результати, ми присвятимо цей рік, та продовжуватимемо її наступного року. Будемо відшліфувати ці підрозділи, доводити до логічного завершення, бо це має бути основа служби. ■

Заради зміцнення безпеки

На базі Південного регіонального управління відбулося 69 засідання Ради командувачів Прикордонними військами держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав – колегіального органу, який протягом 20 років координує міждержавне співробітництво у сфері прикордонної безпеки та охорони кордонів СНД. Уп'яте ці збори пройшли на території України. Для участі у роботі РКПВ до Одеси прибули керівники прикордонних відомств 9 країн колишнього Союзу, Туркменистан та Узбекистан були представлені на рівні перших заступників керівників прикордонних служб – начальників головних штабів. Також участь у роботі взяли заступники голів Виконавчого Комітету і Антитерористичного центру СНД та представники Місії Євросоюзу з прикордонної допомоги Україні та Молдові (EUBAM).

**Олександр ЯКОВЕНКО,
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ,
фото Олександра ЯКОВЕНКА**

За своїм значенням захід явно вийшов за межі суто професійних масштабів охоронців кордону. Адже вітання головним прикордонником направив сам Президент України. Зокрема, Віктор ЯНУКОВИЧ у зверненні, яке озвучив Голова Держприкордонслужби України генерал армії України Микола ЛИТВИН, підкреслив, що інтереси національної безпеки країн СНД вимагають реалізації масштабного комплексу заходів по забезпеченню надійної охорони й захисту своїх кордонів і в той же час їх відкритості для рівноправного міжнародного співробітництва та спілкування громадян.

Не лишилася осторонь заходу і місцева влада Одещини. Вітаючи учасників, голова облдержадміністрації Едуард МАТВИЙЧУК зазначив, що місцем для проведення засідання Одеса обрана не випадково, адже протяжність кордонів у регіоні становить понад 1350 кілометрів. Область межує із Румунією і Молдовою та має великий морський кордон.

— Практично щодня мені доводиться чути про результати службової діяльності прикордонників, — підкреслив губернатор. — Я бачу, як у нинішній непростий час розвивається і міцніє прикордонна служба. Далеко не всім держструктурам характерний такий високий рівень підготовки. І найважливіше — наші охоронці рубежів ставлять перед собою цілі й перспективи, до яких прагнуть і яких досягають!

Підтримав вартюх південних рубежів і мер Одеси Олександр КОСТУСЄВ:

— Одеса завжди була прикордонним містом. У нас чудовий прикордонний загін, 90-річчя якого ми відзначали минулого року. Є у місті і загін Морської охорони, і чудовий госпіталь.

Мій батько був моряком-прикордонником. Вся його служба пройшла на кордоні, і я завжди цим пишався. Починав службу штурманом у прикордонній морській бригаді й мій брат, який зараз служить у Прикордонній службі Росії.

Ми чудово розуміємо, що захист суверенних рубежів не може бути справою однієї країни, оскільки кордон розділяє дві сторони. Отже саме міжнародне співробітництво є запорукою недоторканності, ефективної боротьби із різного роду загрозами, зміцнення відносин між державами та просто між братськими народами.

Генерал армії України Микола ЛИТВИН на початку засідання висловив високу оцінку діяльності Ради командувачів з узгодження зусиль прикордонних відомств у питаннях протидії сучасним викликам і загрозам безпеці на кордонах держав Співдружності.

Під час роботи члени Ради командувачів обмінялися думками про структуру, завдання, функції прикордонних відомств держав-учасниць СНД, а також нові форми і методи охорони зовнішніх кордонів в умовах сучасності.

Одним з основних моментів обговорення була обстановка, що складається у Центральноазійському регіоні, і, насамперед, на таджицько-афганському кордоні. Зокрема, були визначені шляхи подолання непрості ситуації та способи надання технічної допомоги таджицьким колегам. Адаже на тлі виводу наступного року коаліційних військ з Афганістану очікується переміщення безпосередньо до зовнішніх рубежів Співдружності лабораторій з виробництва наркотиків, формувань бойовиків та посилення інших негативних факторів.

Загалом розглянуто 11 важливих питань і, як результат, прийнято 25 рішень РКПВ. Участь української сторони обмежилася підтримкою заходів, які є можливими в рамках офіційної політики України, оскільки наша країна має лише статус спо-

стерігача в СНД, і тому поняття «зовнішні кордони Співдружності» із українським законодавством не корелюються.

Хоча в той же час є чимало моментів, участь у яких Держприкордонслужба може розглядатися як корисна взаємодія на рівні відомств. Сюди можна віднести підготовку спільних прикордонних операцій, спрямованих на боротьбу з браконьєрством, а також охорону біоресурсів в акваторіях Чорного та Азовського морів.

Обмінялися учасники засідання й думками та досвідом з питань забезпечення прикордонної безпеки під час проведення масштабних міжнародних заходів. Одним із прикладів такої роботи став досвід проведення європейської футбольної першості «Євро-2012» в Україні, пісенного конкурсу «Євробачення-2012» в Азербайджані та зимових Азіатських ігор 2011 року в Казахстані. Окрім цього, українські прикордонники поділилися зі своїми колегами досвідом багаторічної співпраці з Місією EUBAM та Європейською агенцією з управління оперативним співробітництвом на зовнішніх кордонах держав ЄС Frontex.

Серед інших були вирішені питання, пов'язані із нагородженням нагрудним знаком «Почесний прикордонник Співдружності» найбільш гідних ветеранів-прикордонників і керівників з нагоди відзначення 28 травня 95-ої річниці з моменту утворення Прикордонних військ.

У зв'язку із завершенням військової служби головою РКПВ генералом армії Володимиром ПРОНІЧЕВИМ, на заміну Володимиру Єгоровичу, який головував на цьому засіданні востаннє, новим керівником Ради командувачів обрано першого заступника директора ФСБ — керівника Прикордонної служби ФСБ Росії генерал-полковника Володимира КУЛЄШОВА.

Користуючись нагодою, гості відвідали управління Одеського прикордонного загону, де їм було презентовано систему управління, запроваджену в органах і під-

розділах Держприкордонслужби України та зразки техніки й спеціального обладнання, що використовуються нині в охороні кордону. На відділі прикордонної служби «Одеса» цього ж загону учасники зборів мали можливість ознайомитися з організацією служби безпосередньо в підрозділі та отримали повне уявлення про можливості морської компоненти українського прикордонного відомства. Зокрема, тут були представлені зразки корабельно-катерного складу, які стоять на озброєнні Одеського загону Морської охорони, та підрозділ спеціальних дій на воді.

Учасники засідання відзначили високий рівень організації заходу.

— Хочу подякувати нашим українським колегам, насамперед Голові Державної прикордонної служби України генералу армії України Миколі ЛИТВИНУ та керівництву Одеси й області за створення чудових умов для роботи Ради командувачів, — зазначив голова Координаційної служби РКПВ генерал-полковник Олександр МАНІЛОВ. — Впевнений, що наша подальша співпраця буде міцнішати.

— Хочу наголосити, що загалом діяльність Ради командувачів дозволяє всім керівникам прикордонних відомств краще розуміти останні тенденції у сфері забезпечення безпеки на кордонах країн СНД та відповідним чином організувати взаємодію на двосторонньому та багатосторонньому рівнях. У рамках даного форуму ми маємо можливість обмінятися думками, досвідом, котрий вже накопичено в кожній з країн, — підкреслив Микола ЛИТВИН.

Отже, зустріч вийшла цікавою та корисною для всіх сторін, оскільки колеги-прикордонники рубежів їхніх держав не роз'єднують, а навпаки — об'єднують у питаннях забезпечення як регіональної, так і національної безпеки, адже обмін інформацією та максимальна взаємодія — все це працює на досягнення спільних цілей. ■

Вартує ВПС «Дмитрівка»

Цей підрозділ «зелених кашкетів», який носить ім'я лейтенанта-прикордонника Валерія СВИРИДОВА дислокується в одному із селищ Шахтарського району Донецчини, на відстані декількох кілометрів від кордону. Він має сучасний вигляд і забезпечений усім необхідним для служби, а також системою супутникового зв'язку. За її допомогою персонал може постійно контролювати обстановку на певній ділянці кордону та своєчасно реагувати на її зміни.

Матеріали шпальги підготував
Едуард НІКІТЕНКО

Прикордонне містечко оснащено системою опалення, свердловиною для водопостачання, боксами для техніки та складськими приміщеннями. Тут і для служби, і для відпочинку є всі умови: затишні, охайно прибрані побутові приміщення, спальні та кімната народознавства. Спортмайданчик, плац для стрийової підготовки – ніби вчора пофарбовані та побілені. Перефразовуючи класика, можна сказати, що у прикордонників тут все в порядку: і служба, і територія, і навіть їхній однострій. Зразковий підрозділ, одним словом!

Історія ВПС «Дмитрівка» розпочалася 1992 року – із застави прикордонного контролю «Сніжне» прикордонної комендатури «Амвросіївка», з місцем дислокації у місті Сніжне. У вересні 2004 року Голова Державної

прикордонної служби України відкрив оновлену прикордонну заставу «Дмитрівка». 15 вересня 2008 року її разом з відділенням прикордонного контролю «Сніжне» реорганізували у відділ прикордонної служби «Дмитрів-

ка» Донецького прикордонного загону. Нині дмитрівчани охороняють ділянку кордону з Російською Федерацією завдовжки 33 км. На ділянці відділу діє міжнародний автомобільний пункт пропуску «Маринівка».

Сьогодні ВПС «Дмитрівка» є одним з кращих у Донецькому прикордонному загоні. Про це переконливо свідчать результати оперативно-службової діяльності «зелених кашкетів» – численні затримання порушників державного кордону, зброї, наркотичних речовин і контрабанди.

Особливе ставлення у відділі до ветеранів. Тут тепло відгукуються про співслужбовця Сергія РУДАКОВА, який майже два роки виконував інтернаціональний обов'язок в Афганістані. Особливо багато добрих слів можна почути на адресу колишнього коменданта прикордонної комендатури підполковника Володимира САМОДІДА, теж у минулому «афганця». Він і зараз не байдужий до справ на державному кордоні, збереження історичної пам'яті та традицій Державної прикордонної служби України. За його ініціативою в околицях Дмитрівки з'явився символічний знак у вигляді прикордонного стовпа радянських часів на згадку про бої під час Великої Вітчизняної війни. Тоді поблизу с. Дмитрівка мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками 95-й прикордонний загін. Багато його воїнів загинуло на цих висотах. Поховані вони в братських могилах на шахтарській землі. А в прикордонній Дмитрівці, зокрема, на честь героїв у зелених кашкетах названо одну із вулиць та встановлено

пам'ятний знак, що нагадує донеччанам про військові подвиги прикордонників на полях брані з фашистськими загарбниками.

– У ввіреній нам ділянці відповідальності є своя певна специфіка – ми несемо службу, як в автомобільному пункті пропуску, так і на «зеленому кордоні», – розповідає начальник відділу прикордонної служби «Дмитрівка» майор Станіслав КЕРОД, – тому персонал сформовано з професіоналів, які сумлінно виконують завдання з охорони державного кордону. – До того ж наш підрозділ першим у Донецькому прикордонному загоні отримав право називатися іменним відділом, а це висока честь та велика відповідальність. Вважаю, що наш колектив – це когорта людей-однорумців, які у своїй справі досягли гарних результатів. Але на цьому зупинятися не збираємося, будемо, – каже керівник ВПС, – і в подальшому нарощувати показники в оперативно-службовій діяльності та якісно виконувати поставлені завдання.

Час минає, змінюються люди, але для всіх поколінь прикордонників-дмитрівців найголовнішим було і є – практичними результатами своєї правоохоронної діяльності виправдовувати довіру народу, а тепер ще й високе звання підрозділу імені героя-прикордонника лейтенанта Валерія СВИРИДОВА. ■

ПАМ'ЯТЬ

Ім'я, вкарбоване у граніт

Указом Президента України Віктора ЯНУКОВИЧА від 22 лютого нинішнього року ВПС «Дмитрівка» Донецького прикордонного загону присвоєно ім'я лейтенанта Валерія СВИРИДОВА. Сьогодні «ПУ» розповідає про нього – воїна-інтернаціоналіста, посмертно нагородженого орденом Червоної Зірки, Грамотою Президії Верховної Ради СРСР, медаллю «Від вдячного афганського народу». Окрім відділу прикордонної служби донецьких «зелених кашкетів», іменем Валерія СВИРИДОВА названо також Макіївську загальноосвітню школу №60, де навчався офіцер-прикордонник.

...Є в місті Макіївці Донецької області Меморіал воїнам-інтернаціоналістам. На його гранітній стелі висічені імена тридцяти п'яти героїв, які загинули, виконуючи військовий обов'язок в Афганістані. У чергову річницю виводу Радянських військ з ДРА тут за традицією зібралися ветерани неоголошеної війни, учасники бойових дій в інших країнах, представники громадськості та влади міста. У мітингу-реквіємі взяли участь і гості міста – колишні випускники Вищого прикордонного військово-політичного училища КДБ СРСР – киянин полковник запасу Сергій ЛЕОНТЬЄВ, підполковники запасу москвич В'ячеслав КАЛІНІН, луганчанин Володимир ШАТАЛОВ та інші. Їхнім однокурсником був Валерій Свиридов – один із тих 35-ти макіївчан, чий імена викарбовані в скорботному списку на Меморіалі.

У цей же день макіївські «афганці» і гості міста побували на батьківщині Валерія СВИРИДОВА – у маленькому селищі Межове, що на далекій околиці Макіївки. Надзвичайно зворушливою була їхня зустріч з батьками Валерія – Михайлом Іллєчем і Ольгою Іванівною. Того ж дня було відкрито Меморіальну дошку на вулиці, де проживав майбутній лейтенант-прикордонник.

Коротким було життя Валерія СВИРИДОВА. Після закінчення школи та ПТУ, роботи поваром у їдальні, він був призваний на строкову службу, яку проходив у Закавказькому прикордонному окрузі в місті Арташат. За рекомендацією командування у липні 1978 року СВИРИ-

ДОВ вступив до Вищого прикордонного військово-політичного училища.

У період навчання доля ошасливила Валерія зустріччю з москвичкою – красунею Тетяною. Побачив серцем і потонув у її довірливому і ніжному погляді. Весілля зіграли 26 листопада 1980 року. Незабаром молода сім'я виїхала на Курильські острови, куди після училища заступником начальника прикордонної застави був направлений на службу лейтенант Валерій СВИРИДОВ. Але вже йшла оповита таємницями афганська війна. Валерія як одного з кращих офіцерів переводять на посаду заступника начальника прикордонної застави ММГ-1 «Мармоль» Середньоазійського прикордонного округу.

Вдома залишилися улюблена дружина з маленьким сином Олексієм. «Рідна моя, – пише з нового місця служби Валерій своїй Тетянці, – ми живемо в печері, без світла. Палимо солярку. Вранці усі ми в сажі. «Романтики» дуже і дуже багато! Вдень працюю, вночі служу». «Де зараз знаходжуся не запитуйте. Приїду – розповім. Жара тут неймовірна. Вимотує вшент», – повідомляв батьків. І жодного слова про участь у 8 бойових операціях. Але навіть при такій небезпечній і важкій службі Валерій ніколи не забував про своїх найрідніших людей. Посилав дуже часто свої звістки. «Тетяно, пам'ятайте: я вас дуже люблю», – писав Валерій своїй дружині і синові. А ось слова, адресовані Ользі Іванівні: «Мамо, спасибі тобі, рідна, за тепло і ласку, за те, що подарувала мені життя».

Останнім, хто спілкувався з Валерієм по телефону, був нині полковник запасу луганчанин Володимир ШАТАЛОВ, який служив у Термезському прикордонному загоні: «Я знаю, що планувалася операція з підвезення в мантру продовольства, боєприпасів, паливно-мастильних матеріалів, твердого палива та дров. Старшим колони був призначений лейтенант СВИРИДОВ».

– 27 лютого 1984 року наш підрозділ слідував у колони. Три БМП, два БТРі і декілька машин. Направлялися в Мазарі-Шаріф за продовольством і боєприпасами. Валерій їхав у ГАЗ-66, ми – в БМП, – згадає Миколай ВЛАСЕНКО з Харківської області. – Цією дорогою ми їздили не один раз і все було нормально. Я був оператором-навідником і їхав на БМП відразу за СВИРИДОВИМ. Перші машини проїхали без пригод. І раптом прозвучав страшний вибух. Міна була італійська з пневматичним приводом. На наших очах «66-ий» буквально підкинуло в повітря, з кабіни викинуло Валеру і зі всією силою ударило об скелю. Наш лейтенант ще був живий, але до госпіталю його не довезли.

– Багато років пройшло з того трагічного дня, але всі ці роки ми пам'ятаємо нашого командира і бойового друга Валерія СВИРИДОВА, – каже Анатолій ОНІЩЕНКО, тодішній оператор-навідник БМП. – Час, звичайно, до кожного з нас безпощадний, тільки Валера так і залишився для всіх нас молодим.

Місто Макіївка, як і воїни у зелених кашкетах, береже пам'ять про свого

земляка-героя. Міська громадська організація Українського союзу ветеранів Афганістану на чолі з керівником Ігорем ЄСІНИМ та його помічниками Ігорем ШУМАКОВИМ і Костянтином РАДЮКОВИМ встановили меморіальну дошку на будинку школи, де навчався Валерій СВИРИДОВ. До речі, у цьому навчальному закладі є й кімната пам'яті лейтенанта-героя. Військові ветерани міста, як і прикордонники, підтримують тісний зв'язок з рідними і близькими загиблого співслужбовця.

...У самому розквіті людського життя пішов у Вічність прикордонник лейтенант Валерій СВИРИДОВ. З трагічного дня його загибелі – 27 лютого 1984 року минуло майже 30 літ. За цей час виріс син лейтенанта СВИРИДОВА Олексій – батько маленької Катюші, яка бачить свого дідуся лише на світлинах. А він, залишившись у пам'яті нащадків завжди молодим, в нових історичних умовах символічно продовжує нести службу з охорони українського державного рубежу на ВПС «Дмитрівка» Донецького прикордонного загону. ■

Рецепт успіху «лиманців»

Уже досить довгий час прикордонники Ізмайльського прикордонного загону охороняють державний кордон на річці Дунай, використовуючи плавучі «форпости» – мобільні прикордонні пости (МПП). Ця практика показала свою виключну дієвість, тому сьогодні аналогічні плавучі будиночки забезпечують високу мобільність «зелених кашкетів» і надійну охорону рубежу на Кучурганському лимані.

Володимир КАЧАНОВЕЦЬКИЙ

Охорона водних ділянок державного кордону завжди була нелегкою справою. Скажімо, на Кучурганському лимані для незаконного переміщення контрабанди (цигарки, лікєро-горілчані вироби та товари народного вжитку) або браконьєрства зловмисники часто використовують моторні човни. Відтак для критичності найбільш загрозливих на-

прямків водної поверхні лиману, що завдовжки сягає 17 км, а в ширину від 1,5 до 3 км, на ділянках відділів прикордонної служби «Лиманське» та «Кучурган» встановлено 2 МПП.

За сприятливих погодних умов МПП буксирують до середини лиману, звідки прикордонні наряди мають змогу вести спостереження за водною поверхнею та берегами лиману у цілодобовому режимі на 360 градусів, а у разі виявлення потенційно небезпечних цілей висуну-

тися для їх затримання на катерах Морської охорони UMS-600.

Та все ж плавучі форпости не є єдиним методом охорони кордону на лимані. Поряд з ними забезпечувати недоторканність українських рубежів допомагають сучасні системи та новітня техніка. На ділянці відділу прикордонної служби «Лиманське» встановлено дві вежі системи оптико-електронного спостереження (СОЕС), які нещодавно було дообладнано денними та тепловізійними камерами. Тож поєднання СОЕС та МПП дозволило досягти значного покращення результатів службової діяльності.

Взимку ж бажаючі незаконно підзаробити прямують з краєм через замерзлий лиман на спеціально обладнаних для таких по-

дорожній санчатах, а торік двоє порушників взагалі намагалися перетнути кордон на «AUDI». Звісно, взимку використання МПП є малоефективним. Але наприкінці минулого року «лиманці» отримали на озброєння два сучасні катери на повітряних подушках «Славів». Технічні характеристики цього транспорту не залишають порушникам жодного шансу.

Умілим поєднанням методів охорони державного кордону з використанням високотехнологічного обладнання та найсучаснішої техніки, прикордонникам відділу «Лиманське» вдалося досягти досить суттєвих результатів своєї діяльності. Так, лише з початку нинішнього року охоронці рубежів затримали на Кучурганському лимані контрабандної продукції на суму близько 0,5 мільйона гри-

вень. Для порівняння: за минулий рік на цій же ділянці затримано контрабанди на суму 425 тисяч гривень.

Що ж до персоналу відділу «Лиманське», то можна з впевненістю сказати, що тут проходять службу одні з кращих військовослужбовців прикордонного загону, справжні професіонали своєї справи. Варто зазначити, що значна заслуга у формуванні колективу належить керівнику цього підрозділу майору В'ячеславу САБАДАНУ, а такі військовослужбовці, як старший лейтенант Микола ВИГВІСЬКИЙ, старші прапорщики Сергій СКРИДЛОВСЬКИЙ та Олександр МАКЕЄВ, старший сержант Геннадій ВАРЕНИК є взірцем у виконанні службових обов'язків.

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

Росте достойна зміна

Поняття «держава» з юридичної точки зору має низку ознак і наявність території та кордону по її периметру є однією з них. Справа охорони рубежу, безперечно, є благородною, але обирають її на все життя лише найвідданіші, найсвідоміші громадяни. І велику роль у виборі професії «зеленого кашкета» відіграють саме ті фактори, які безпосередньо оточують молоду людину – родичі або друзі-прикордонники, проживання у прикордонних районах, а також військово-патріотичне виховання.

Роман ПАВЛЕНКО

Прикордонники Чопського загону, як і годиться, намагаються охопити своєю увагою максимальну кількість підрастаючого покоління. Доброю традицією співпраці загону з школярами стало проведення конкурсу дитячого малюнка з прикордонної тематики, приуроченого до Дня частини та Дня прикордонника. І хоча, здавалося б, тема малюнків не досить широка, проте юні жителі прикордоння у своїх творах завжди відображають саме те, з чим у кожного з них асоціюється прикордонник, прикордонний знак, чотирилапий вірний друг і зелений кашкет. Погодьтеся, що для охоронців рубежу всіх поколінь символами охорони кордону є саме ці речі. Проте слід зазначити, що діти «тримають руку на пульсі» розвитку прикордонної служби, що прослідковується і в їхніх творах – крім служби з біноклями та службовими собаками прикордонники зображені на автомобілях, металевих вежах, під час перевірки документів тощо.

Ще одним напрямком роботи з підростаючим поколінням є участь представників підрозділів у заняттях з допризовної підго-

товки юнаків чи уроках мужності, а також проведення даних заходів безпосередньо у підрозділах охорони кордону. Адже говорити про охорону своєї рідної землі й долучитися до неї, бодай опосередковано, хоча б на декілька годин – це дві різні речі. Тому і відвідують юнаки прикордонні підрозділи з величезною цікавістю та задоволенням. Пропускний режим, техніка та озброєння, екіпіровка нарядів, тренування службових собак, тренування на вогневому та слідовому містечках, колективний побут – їм цікаво абсолютно все! Мабуть, саме в такі моменти вони, чи не вперше у своєму житті, замислюються про вибір професії захисника Вітчизни. І щоб ще більше проїнятися прикордонною професією, допомагати охоронцям кордону юні друзі прикордонників організовуються у клуби.

Нещодавно відбулися змагання серед клубів «Юних друзів прикордонників» Чопського прикордонного загону. Організатори змагань вирішили не обмежуватися однією командою-переможницею, тому змагання проводилися у двох групах незалежно одна від одної. Першу групу склали клуби ЮДП від підрозділів «гірського сегменту» – «Верховина Бистра», «Стужиця», «Княгиня», «Великий Березний», «Новоселиця» та «Гута». У другій групі змагалися

команди, що представляли клуби ЮДП підрозділів «Ужгород», «Паладь Комарівці», «Тиса», «Саловка» та «Чоп». Склад команд – від 6 до 10 учасників.

Суддівський корпус склали представники управління прикордонного загону, голова та члени ветеранської організації Чопського загону, а також по одному представнику від кожної з команд (зادля об'єктивності суддівства та уникнення будь-яких непорозумінь).

Ознайомившись із програмою заходу, приємно відмітити, що організатори змагань не пропускають тих елементів, за якими визначалися кращі загони ЮДП ще в ті часи, коли і я проходив службу в лавах прикордонних військ СРСР, – зазначає голова ветеранської організації Чопського загону Віктор КАРЯГІН. – Щоправда, у ті часи діти були ще ближчі до справи охорони держрубежу, оскільки у вихідні, згідно з графіком, наданим керівниками шкіл, охороняли кордон у складі прикордонних нарядів. Чи варто пояснювати, яку гордість

відчував кожний юнак за те, що йому випала честь охороняти рубежі своєї Батьківщини?!

Звичайно, змагання розпочалися з підняття Державного прапора та виконання Державного гімну, а далі, як то кажуть, пристрасті закипіли. І якщо під час конкурсу «Строю та пісні» хвилювання ще відчувалося, то решта конкурсів пройшла у дуже запеклій боротьбі.

Під час виконання вправи «Одягання протигазу» найбільше здивували дівчата, які виконували її за 5 секунд, а хлопці здійснивали «Спорядження магазину до АК» за 30 секунд! «Неповне розбирання/збирання АК-74» – 5/16 секунд, «Метання навчальної гранати (РГД-5)» – на 60 метрів, «Запалення вогнища» – за 30 секунд. Крім того, були ще «Вправа на перекладанні», «Вивчення слідів», «Вправа на пам'ять». Повірте, такі результати і той запал, з яким «юні прикордонники» виконували завдання, викликали повагу не лише у суддів, а й у деяких суперників. Іван КОЧМАР, Андріана ВАРГА, Вадим МАТВІЧАК, Петро ГАБРИКЕВИЧ – це ті «юні друзі прикордонників», які проявили себе з найкращої сторони.

Переможцями змагань у кожній групі заслужено стали команди «Зелені берети» (ВПС «Тиса») та «Сокиль» (ВПС «Великий Березний»). Слід відзначити, що «Соколу» серйозну конкуренцію склала команда «Щит» (ВПС «Верховина Бистра»), яких розділили лічені бали, а у іншій групі клуби ЮДП «Юні прикордонники» (ВПС «Чоп») та «Патріот» («ВПС Паладь Комарівці») лише за допомогою віршів з прикордонної тематики розділили між собою срібні та бронзові медалі відповідно.

Всіх учасників змагань було нагороджено грамотами та «солодкими призами», а переможцям і призерам, крім того, вручили кубки та медалі. І хто знає, можливо, за декілька років хтось із «юних друзів» одягне зелені погони і з посмішкою згадає свій шлях від «прикордонного малюнка» до прикордонного однострою.

Протягом останніх років автомобільний парк Державної прикордонної служби активно оновлювався сучасними зразками техніки, призначеної для несення служби патрулями на різних ділянках держрубежу та за будь-яких кліматичних умов. Найбільш потужними з них є Land Rover Defender 110 і УАЗ Patriot, котрі за своїми технічними характеристиками є класичними позашляховиками. Проте для того, аби визначити хто ж із них є справжнім королем українського бездоріжжя, творча група Інформаційного агентства ДПСУ спільно з колегами із телепрограми «За кермом» (телеканал ICTV) влаштували для двох легендарних марок тест-драйв.

Андрій ГЕРАСИМКІВ,
фото автора

Для цієї відповідальної місії ми обрали ділянку відповідальності ВПС «Краковець» Мостиського прикордонного загону. Чому саме цього відділу? По-перше, обидва зразки необхідної техніки активно використовуються місцевими охоронцями рубежу. Отож можна, як то кажуть, із перших уст дізнатися про всі плюси й мінуси обох героїв протистояння. По-друге, тутешня місцевість настільки різнопланова, що при бажанні можна знайти як сучасний автобан, який веде до пункту пропуску, так і абсолютне бездоріжжя з суцільними хащами, пісками, болотами, водними перепонами і крутими підйомами та спусками. А це означає, що наш тест-драйв буде цікавим, різноплановим, а головне — об'єктивним.

Особливої інтриги «двобою» додавав і той факт, що обидва суперники — нинішні флагмани легендарних сімейств «чистокровних» позашляховиків, які довгими роками успішної експлуатації здобули серед водіїв беззаперечний авторитет. Скажімо, всенародно улюблений УАЗик із 1964 року й понині борознить уздовж і впоперек простори однієї шостої частини суші, а 1974 року він став першим у світі автомобілем, який підкорив Ельбрус. Натомість Land Rover ось уже 65 років є еталонним істинним позашляховиком на теренах усього Західного Світу, а про його надійність і прохідні якості взагалі ходять справжні легенди.

І ось — два наших автокрасення покинули межі військового містечка. Кілька сот метрів розбитою сільською дорогою — і ми на трасі Львів — Краковець. Відмінне дорожнє покриття, прокладене тут напередодні Євро-2012, дозволяє якомога краще вивчити їх швидкісні можливості, а також маневреність і якість гальмівних систем.

На рівній дорозі в УАЗі була задіяна лише задня вісь, яка втім відмінно справлялася зі своїм завданням. Нам вдалося легко розігнати Patriot до більш як ста кілометрів на годину, і поведився на високій швидкості він цілком гідно. Таку динаміку позашляховика забезпечує 2,7-літровий бензиновий двигун потужністю 128 к.с. при 4400 оборотах на хвилину. Максимальний крутний момент цього силового агрегату — 218 Нм при 2500 обертах на хвилину. Проте витрата палива чимала — близько 14,5 літрів на сто кілометрів. Та й утримувати машину на прямій довелося постійними підрулюваннями.

Авто обладнане 5-ступінчастою механічною коробкою передач, а також двоступеневою роздавальною коробкою. Гальмівна система, якою УАЗ може по праву

УАЗ vs Land Rover: битва легенд бездоріжжя

пишатися, працювала відмінно, а енергоємна підвіска, оснащена гідравлічними телескопічними амортизаторами двосторонньої дії, забезпечувала низький рівень шуму і вібрацій в салоні, створюючи в цілому комфортну обстановку.

Потішив представник російського автопрому й сучасною обробкою доволі просторого салону і привабливою зовнішністю. Спинка заднього крісла може регулюватися за кутом нахилу. Багажний відсік величезний і оснащений додатковими двома сидіннями. В результаті Патріот може бути перетворений в семимісний позашляховик. Основний мінус — при сильній задусі і спеці в салоні явно бракувало кондиціонера.

А ось Land Rover Defender 110 на трасі багатьох розчарував. І хоча за рахунок довгої бази та постійного повного приводу з розподілом моменту по осях 50:50 машина добре тримає пряму, крени в поворотах відчуються особливо сильно через високу посадку. Жорстка залежна підвіска відносно впевнено гасить усі огріхи дорожнього покриття. Натомість аеродинамічні шуми, що з'являються по мірі розгону авто, все більше нагадують завірюху, а ревіння мотора стає занадто голосним.

Англійцем можна робити короткочасні вилазки в лівий ряд, але максимальна комфортна швидкість «Захисника» (так перекладається назва Defender — авт.) — ледве вище ста кілометрів на годину. До речі, до сотні автомобіль розганяється приблизно за 18 секунд, при максимальній швидкості 130 км/год. Максимальний крутний момент становить найвищі в своєму класі 360 Нм, які досягаються при 2000 об/хв. За все це відповідає 4-циліндровий 2,2-літровий турбодизель. І хоча у нього немає відмінної динаміки, він цілком поступливий, витягує будь-яку із шести механічних передач із самих низів, і, що важливо, — економічний. За даними виробника змішаний розхід палива складає близько 11 літрів на 100 кілометрів пробігу.

Проте найбільш оманливими є зовнішні габарити Land Rover Defender 110. Насправді, всередині машина вузькувата і водій, навіть середньої комплекції, змушений тримати ліву руку на підлокітнику дверця. Причиною цьому є «фірмова» посадка «Захисника» — кермо й педалі сильно зміщені вліво. За задумкою розробників це дає можливість водію легко висунутися з вікна, аби побачити, куди їде переднє колесо. На бездоріжжі, коли потрібно філігранно направити автомобіль, така зміщена посадка допомагає, а от на трасі — суттєво втомлює.

Очікувати особливого комфорту в салоні Defender теж не варто. Це вам не гламурний Range Rover, а справжній солдат. В автомобілі все доволі аскетично, нічого зайвого, проте якість пластику і обшивки видає англійську педантичність. Сидіння, хоч і зручні, мають скромну амплітуду налаштувань і встановлені на квадратних постаментях. У минулому це були паливні баки, а зараз

— сховища для інструментів і акумулятора. Вони й є головною перешкодою у роботі штатного кондиціонера, адже задні сидіння не обладнані власними повітрявідводами.

У багажнику «Дефа», як і у Патріоті, встановлено два додаткових крісла. Причому пасажир третього ряду всідаються через задні двері. Для їхньої зручності навіть передбачено відкидну підніжку.

Тим часом ми звернули на польову дорогу. Тут Land Rover та УАЗ відчули себе у своїй стихії — повний привід і знижена передача відгукнулися в трансмісії характерним звуком, а автомобілі неспішно, але впевнено поїхали кам'яно-грунтовым шляхом. Звичайно, з цим відрізком впоралася б більшість сучасних повнопривідних «паркетників», але на легковому автомобілі сюди забратися було б проблематично.

Далі було ще цікавіше. Дорога привела нас до піщаного кар'єру на який потрібно було вибратися. Першим поїхав Defender. Сумніватися у його прохідності безглуздо, але перевирити легенду на практиці не зашкодить. Включаємо понижений ряд, першу передачу, а потім просто знімаємо ноги з педаль. І позашляховик повільно піднімається догори: за водія працює система Anti-stall system, яка саме додає газ під навантаженням, не даючи дизелю стихнути. Засівши в піску, позашляховик починає без допомоги водія, ривками вибиратися з полону, підгальмовуючи колеса, що буксують, і самотійно додаючи газ. Таким чином «Захисник» покійно карабкається на відкіс, крутизна якого не набагато менша від допустимих 45 градусів. Саме тут стає в нагоді водію можливість спокійно розгледіти переднє ліве колесо!

Patriot також цілком пристойно подолав цю перепону. Щоправда, за рахунок меншої ширини базових покришок авто час від часу пробуксовувало. Відчувалося, що крутного моменту в 217 Нм дещо недостатньо. А на поворотах ситуація усугублялася низькою реакцією автомобіля на дії керма. Причому працювати потрібно на випередження — водій повернув кермо, машина спершу накрентиться і лише згодом почне повертати. А різкі маневри автомобілю взагалі проти-показані.

Подальша дорога із крутими підйомами й спусками, глибокими колями і ямами виглядала переконливо. Але її підкорення виявилось досить нудною справою. Перешкоди, які для багатьох «паркетників» могли перетворитися в небезпечну пригоду, Defender просто не помітив. Ще б пак! Адже кліренс англійця просто вражаючий — 314 мм. Кут в'їзду — 49 градусів, з'їзду — 36. Максимальний брід — до півметра. Причому всі вузли під днищем перебувають у межах рами. Крім того, винятково міцне шасі є одним із ключових елементів конструкції позашляховика з точки зору загальної міцності, універсальності, витривалості та діапазону можливостей. А легкий алюмінієвий кузов має доволі високу міцність.

Поля, ліси й болота для УАЗу також виявилися рідною стихією. Звичайно, ми пересувалися на повному приводі й використовували понижену передачу. Автомобіль зміг рухатися з місця навіть на косогорі. Під час тесту жодне колесо від землі не відірвалося. Заодно підвіска рятувала пасажирів від жорстких ударів, ковтаючи всі нерівності.

Випробувавши техніку на суші, ми рушили далі — до озера, яке, хоча й не вирізняється своєю глибиною (близько 0,5 метра), проте болотисте дно може стати перешкодою навіть для значно більшої техніки. Отож подолання водойми стало кульмінацією нашого тест-драйву. Навіть досвідчені водії не були певні, що позашляховиком вона буде під силу. Тому було вирішено, що першим поїде Land Rover. Для складних ґрунтів цей автомобіль дещо краще озброєний. Його трансмісія має демультиплікатор і блокування міжосьового диференціалу, а протибуксвальна система вибірково активує гальма.

Короткий розгін, і Defender бадьоро перемахнув через озеро. Постійний повний привід просто відмінно впорався із завданням. Не було помічено жодної пробуксовки, автомобіль ішов впевнено, і лише бризки рясно розліталися в різні боки.

Настав час Патріота. Той же розгін, і росіянин стрімко влетів у водойму. Спершу авто також практично не помічало мулистого дна. Та коли до іншого берега залишилося якихось п'ять метрів, далось взнати те, що УАЗ — заднепривідний автомобіль, і передній міст у нього підключається вручну. Підвела система 4x4, яка дещо з запізненням активувала свою роботу і позашляховик почав буксувати. Але кілька ривків назад—вперед, ефективна робота роздатки, і автомобіль знову впевнено продовжив свій шлях.

Настав час підбивати підсумки. Обидва позашляховики оснащені повнопривідними трансмісіями. Проте, якщо в УАЗ Patriot передній міст вмикається за потреби, то Land Rover Defender має постійний повний привід із можливістю блокування міжосьового диференціала. Прокідність у обох машин — відмінна! Втім, росіянин дещо поступається англійцю за рахунок меншого кліренса та вузьких штатних коліс. Також є певні претензії до керованості на асфальті та надійності збірки. Проте за неординарні здібності «Дефендера» доводиться розплачуватися на асфальті — шумно, жорстко й трясє нещадно. А ще — незручна посадка, нерегульоване кермо тощо. Тому переможця цього тест-драйву ми вирішили не називати. Але одне знаємо точно — обидва автомобілі є справжніми робочими «конячками», які якнайкраще підходять для несення служби прикордонними нарядами на будь-яких ділянках державного рубежу.

Р. С. ВідеOVERсію цього тест-драйву можна буде переглянути на телеканалі ICTV (програма «За кермом») у суботу 25 травня 2013 року о 11.35.

Берізка

Було це давно. Відбував я тоді дійсну строкову службу на Закавказзі. У нас на заставі, в горах серед гранітних скель росла берізка. Дошкульні вітри, пекуче сонце з усіх боків шмагали її. Яким дивом цю красуню занесло в тутешню місцевість ніхто не знав, але той солдат, який посадив її мабуть, любив природу і рідний край. Згодом усі звикли до берізки, і стала вона як би розрадою. Бувало сядеш у вільний від служби час біля неї, прислухаєшся до шелестіння її листя, і здається, втому неначе рукою знімало...

Одного разу грозова ніч чорним простиралом напнула небо. Пітьму хмар раз-по-раз перекраювала блискавиця. Вітер шалено шарпав берізку, гнув її до землі. Блискавка продовжувала опромінювати гори, і прикордонникам було досить тої миті, щоб побачити постать невідомої людини, яка з протилежного боку намагалася проникнути через кордон, тримаючи за орієнтир, щоб не заблукати у страшній тьмі, нашу берізку. Але наміри незнайомця виявилися марними — його затримав прикордонний наряд.

Цілу ніч вирувала стихія, а вранці солдати принесли із кордону на заставу сумну звістку: не стало берізки. Не витримала вона гірської стихії. Коли прикордонника, який тої ночі затримав порушника, заохотили відпусткою додому, всією заставою наказали йому привезти саджанець берізки, що він з радістю і зробив. Минав час, білокора красуня ставала все більшою і більшою, дорослішою, нашіптуючи воїнам про рідні простори, отчий дім і коханих. Про все те, заради чого прикордонники несуть свою почесну вахту.

Анатолій БІЛЬЧУК

Застава в горах

Тьма удобно ютиться в теснинах,
Где-то филины жутко кричат,
На посту Карпатской вершины
Пограничнику зори встречать.

Рассвело. На хребтах спозаранку
Ветер пыль собирает в кольцо.
А затем, словно выйдя с вагранки,
Дышит жаркой волною в лицо.

С грустным воем у горной заставы
Обласкал все уступы подряд,
Уходя на границу расправил
Свой промокий от пота наряд.

В той мелодии ветра шального
Распознал я осенний привет.
Песню мирного края родного,
Песню гордости, песню побед.

Михаил ОВСЯННИКОВ,
Львовский погранотряд,
август 1979 г.

«ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ»: 70 РОКІВ ДРУКОВАНОЇ ІСТОРІЇ РУБЕЖУ ВІТЧИЗНИ

За нашу Советскую Родину!

СОВЕТСКИЙ ПОГРАНИЧНИК

ГАЗЕТА ПОГРАНИЧНЫХ ВОЙСК ОКРУГА

№ 39 (1295)

28 мая 1958 г., среда

Четвертый выпуск

Знаете ли вы, что...

..общая протяженность государственных границ СССР составляет примерно 60 тысяч километров. Это в три раза больше расстояния между Северным и Южным полюсами. Чтобы преодолеть такой путь в поезде, потребовалось бы примерно два месяца.

..впервые охрана границ Русского государства была организована в 1671 году при Иване IV (Грозном).

..в январе 1724 года Петр I издал инструкцию в связи с учреждением на Балтике Таможенной Яхты для охраны русских пограничных берегов от проникновения в страну контрабанды.

..зимой 1937 года группа пограничников-дальневосточников совершила лыжный переход по маршруту Байкал—Мурманск. В условиях зимней стужи, буранов и метелей они установили новый мировой рекорд, пройдя расстояние в 8.800 километров за 100 ходовых дней.

..самым первым в Советском Союзе медалью «За отличие в охране государственной границы СССР» награжден знатный следопыт округа старшина Геннадий Гордеев. Ему вручено Удостоверение к медали за № 000001.

..писатель Г. Паушкин, автор повести «На дальней заставе», служил на молдавской границе и в первые дни Великой Отечественной войны мужественно и стойко оборонял от врагов родные рубежи.

..за семь предвоенных лет на Дальнем Востоке зарегистрировано более трех тысяч попыток переброски иностранных агентов на советскую территорию и сотни различных провокаций. Но пограничники сорвали все коварные замыслы врагов.

..первыми совершили восхождение на вершину Ключевской сопки пограничники Водопьянов и Бирюков. 17 июня 1935 года они водрузили на окутанной дымом вершине вулкана красный флаг.

..в период с 1935 по 1940 год 18 пограничникам правительство присвоило звание Героя Советского Союза, 3.095 наградило орденами и медалями.

Пісня прикордонників

К 40-летию пограничных войск львовский поэт Ростислав Братунь, композитор и лауреат Сталинской премии А. Кос-Анатольский создали «Песню пограничников»

Понад Бугом верболози,
На кордоні — тишина.
Тут колись гриміли грози,
Почалася тут війна.
ПРИСПІВ:
На кордоні ми в дорозі,
А над нами ясні зорі.
Перед нами Буг—ріка.
Прикордонники завзяті
Вмієм добре вартувати,
Хоч і служба нелегка.
Тут насмерть брати стояли,
У нерівному бою.
За Вітчизну кров пролятали,
Кров священну свою.
ПРИСПІВ.

Я — з Рязані, ти — з Полтави,
Рідну землю бережем,
Щоб ніколи більш заграви
Не були над рубежем.
ПРИСПІВ.
Труд і мир оберігаєм,
Наше щастя і любов, —
А як треба, присягаєм,
Ми за них пролятали кров.
ПРИСПІВ.
Як Пустельників преславний,
Як Лопатін — командир,
Ми на подвиг станем ратний
За народне щастя й мир.
ПРИСПІВ.

Сорок лет на страже границ Родины

Начальник пограничных войск округа К.Е. ГРЕБЕННИК.

Сегодня праздник советских пограничников. Сорок лет тому назад, 28 мая 1918 года Председатель Совета Народных Комиссаров В.И. Ленин подписал декрет «Об учреждении пограничной охраны». С тех пор пограничные войска, воспитанные и закаленные Коммунистической партией, с честью выполняют свой долг, бдительно и надежно охраняют границы первого в мире социалистического государства.

Своим самоотверженным воинским трудом, доблестью и отвагой в борьбе с врагами Родины пограничные войска снискали всеобщую любовь и признательность советского народа. Пограничники всегда являлись и являют пример высокой бдительности, верности воинскому долгу, беспримерной преданности любимой Отчизне...

...Следуя указаниям великого Ленина, наша партия для отражения вооруженного нападения империалистов создала Красную Армию. Наряду с этим, для обеспечения безопасности страны, для защиты государственной границы, для борьбы с внутренними и внешними врагами — шпионами, диверсантами, террористами, заговорщиками, контрабандистами были созданы Всероссийская Чрезвычайная Комиссия и пограничная охрана. На пограничную охрану возлагались задачи: ограждение страны от проникновения агентов международного капитала — шпионов, организаторов антисоветских восстаний, пресечение попыток экономической контрабанды и защита советских граждан и их имущества в пределах пограничной полосы.

У первых советских пограничников не хватало опыта, государство тогда не было еще в состоянии их как следует обучить, одеть, вооружить и ко всему этому добавлялась сложная, опасная обстановка на границе. Но никакие лишения и трудности, невзгоды и даже смертельная опасность не могли сломить воли воспитанных партией и закаленных в битвах людей. Они шли наперекор трудностям, боролись с ними, в этой борьбе крепли, мужали, росли, бдительно стояли на страже завоеваний Октября.

С тех пор на рубежах страны от поколения к поколению передаются славные боевые чекистские традиции, которые рождались в ожесточенных схватках с врагами, в борьбе с лишениями и трудностями. Высокая идейность, беспредельная преданность Коммунистической партии и правительству, неразрывная связь с народом, высокая бдительность и дисциплинированность, постоянная боевая готовность — вот черты, присущие

воинам-пограничникам, волей народа поставленным на передний край Советской державы. История пограничных войск знает множество примеров отваги, мужества и высокой бдительности, проявленных воинами границы при защите рубежей страны. Граница никогда не жила мирной, спокойной жизнью. Здесь всегда шла и идет подчас незримая война с вражескими лазутчиками. К каким бы уловкам и ухищрениям ни прибегал враг, он всегда наталкивался на стойкость, бдительность и умение советских пограничников. Много раз враг пытался с оружием в руках прочувствовать прочность наших границ и каждый раз был бит, изведен на своей шкуре крепость советского кордона.

В боях во время конфликта на дальневосточной границе в 1929 году, а также у озера Хасан и на реке Халхин-гол, в схватках с басмачами, с лазутчиками на северо-западной, западной, южной границах прославились доблестью и героизмом советские пограничники.

Немало славных дел совершили пограничники юго-западной границы в довоенные годы.

Отвагу при защите границы проявил в тридцатые годы пограничник одной из застав на Украине Михаил Гавриков. Он вступил в единоборство с шестнадцатью вооруженными нарушителями границы. Несмотря на численное превосходство налетчиков, Гавриков смело пошел на врага. В ожесточенном бою он убил трех бандитов, нескольких ранил, а остальные были захвачены подоспевшей поддержкой.

Таких примеров история войск округа знает очень много.

Когда подлый и коварный враг в июне 1941 года вероломно напал на нашу страну, посягнув на завоевания Великого Октября, пограничники застав вместе с Советской Армией грудью стали на защиту родной земли. На всем протяжении огромного летнего фронта от Баренцева до Черного моря первыми встретили врага советские пограничники.

Неувядаемой славой покрыли себя воины 13 пограничной заставы, что была расположена в с. Скоморохи на Львовщине. Немецко-фашистские захватчики силами более двух батальонов пехоты при поддержке артиллерии атаковали заставу. Несмотря на огромное превосходство врага по численности и вооружению ни один воин заставы не дрогнул, не отступил ни на шаг. Застава приняла неравный бой и 13 дней

и ночей отбивала многочисленные яростные атаки немцев.

Вдохновляемые личным примером своих славных командиров Лопатина и Гласова, пограничники проявили чудеса героизма и отваги, нанесли большой урон врагу, уничтожив несколько сот фашистских солдат и офицеров. И лишь после того, как легендарное защитников этой легендарной заставы погибло, немцам удалось сделать подкоп под здание и произвести взрыв. В результате взрыва погибли последние защитники заставы.

Не так давно организатору и вдохновителю обороны заставы лейтенанту Алексею Васильевичу Лопатину за мужество и отвагу, проявленные при защите границы, присвоено посмертно звание Героя Советского Союза.

Так сражались многие и многие воины-пограничники на первых рубежах войны. И никогда в наших сердцах не померкнет память о лучших сынах народа, героически сражавшихся на переднем крае Родины в первые дни войны. Там, где сражались воины под командованием лейтенанта Алексея Лопатина и лейтенанта Федора Морина, где насмерть бились замполитрук Василий Петров и старшина Иван Пархоменко, лейтенант Марк Степанян и старшина Иван Стеблецов, ныне несет службу новое поколение пограничников. В своих ратных делах они стараются подражать старшим товарищам.

По тропам героев ходит со своим четверолапым другом Байкалом знатный следопыт войск старшина Смолин, задержавший и уничтоживший около ста вражеских лазутчиков. Зорко охраняет мирный труд Советской Украины и всей страны бесстрашный боец старшина Геннадий Гордеев, обезвредивший несколько десятков нарушителей границы, за отвагу и мужество награжденный орденом Ленина. Следуя примеру старших товарищей, бдительно несут почетную вахту рядовые Дубченко, Подкатилов, Волков, Егоров, Алексеев и многие другие...

...Отмечая свои сороковые годовщины, пограничники понимают, что в современной международной обстановке возросло значение охраны рубежей Родины. Они полны решимости с достоинством и честью выполнить свой долг по охране и защите государственной границы.

Солдаты, сержанты и офицеры войск округа, проникнутые беспредельной преданностью своему народу, Советскому правительству и родной Коммунистической партии, с честью справятся с поставленными перед ними задачами, будут зорко стоять на страже советских рубежей, бдительно оберегать мирный труд народа.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Історія з доставкою

Валерій
ВИШНЕВСЬКИЙ

Центральний музей Державної прикордонної служби України презентував свою оновлену експозицію. Принагідно зауважити, що робилося це не в приміщенні чи якийсь огороженій території, а привселюдно,

в центрі Черкас. Ця подія співпала з заходами, присвяченими Міжнародному дню музеїв та відкриттю туристичного сезону в Черкаській області.

Презентація викликала жвавий інтерес як у працівників сфери культури і туризму, так і в пересічних жителів та гостей обласного центру. Тим паче, що персонал му-

зею творчо підійшов до організації заходу, в який включив не лише статичні елементи, а й динамічні. Так, курсанти навчально-го центру, переодягнені в одноструї різних часів та «озброєнні» макетами зброї відповідних років, проводили реконструкції певних фрагментів з історії прикордонного відомства. ■

ДЕНЬ ЄВРОПИ

Наче нас лише й чекали

На День Європи до Вінниці з'їхалося чимало гостей з країн ЄС і міст області. Свято вабило своєю різноманітністю: танці, співи, витвори народних майстрів... Презентували свою службу і прикордонники.

Людмила КАТЕРИНИЧ

Представників Могилів-Подільського загалом наче тут лише й чекали. Тільки-но з'явилися «зелені кашкети», як їх майданчик оточили хлопчики й дівчатка, їхні мами й тати. Численні бажаючі вишикувалися у чергу, щоб помацати, посидіти, оцінити сучасні прикордонні девайси. Найбільшу цікавість викликали електронно-оптичні прилади. Сотні очей прагнули зазирнути в окуляри тепловізорів, біноклів і приладів нічного бачення. Також цікавила техніка зв'язку, прикордонконтролю, автомобілі, а бажаючих сфотографуватися на квадранцилі мабуть,

було більше, ніж якби тут в передріздвяний час сидів Санта.

Гості свята також жваво цікавилися правилами перетину державного кордону, історією та сьогоденням Держприкордонслужби. А найбільше запам'ятався схвильований літній чоловік.

— Як побачив рідні «зелені кашкети» — серце стрепенулося! Я ж кордону віддав 30 років, моя душа і досі там... — розповів майор у відставці Василь Маркіянович, який служив у Середній Азії. На згадку йому подарували розкішно ілюстроване видання про українських охоронців рубежу.

— Прикордонники у всі часи були й залишаються однією великою, дружною сім'єю! — промовив на прощання сивочолий ветеран. ■

СЛУЖБА РОЗШУКУ ДІТЕЙ Магнолії-ТВ

Тетяна
Ветрова
Одеська область.

Допоможіть знайти 14-річну жительку Ізмаїла Тетянку Ветрову. 30 квітня 2013 року дівчинка пішла з дому та більше її не бачили.

Прикмети дитини: виглядає на 16-17 років, 165-170 см на зріст, середньої статури, каштанове волосся середньої довжини, карі очі.

Одяг: біла кофта, чорний жилет, чорні брюки, червоні черевики.

0-800-50-14-14
дзвінки зі стаціонарних телефонів БЕЗКОШТОВНІ
www.detipoisk.com

ТЕХНОЛОГІЇ – В МИСТЕЦТВО

Галерея у режимі он-лайн

Колекції двох українських музеїв – Національного заповідника «Софія Київська» та Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара» стали доступними для перегляду в арт-проекті від Google.

гоматір Оранта (вважається енергетичним центром собору святої Софії), Євхаристія, яка відображає основні події історії Спасіння, і Христос Пантократор, який панує над усім простором храму і є символом Церкви небесної.

«Музей Івана Гончара» надав для арт-проекту унікальне зібрання творів українського народного мистецтва. В он-лайн-галереї музею можна ознайомитися й зі справжніми перлинами колекції: картина «Кримський Запорожець (Козак мамай)» та «Портрет дівчини у вінку».

Загалом у Арт-проекті Google представлено більше 40 000 робіт з колекцій 250 музеїв і організацій по всьому світу. Наразі галерея поповнюється. ■

Олена ТАЩИЛІНА

У компанії запевняють, що це лише початок і запрошують інші музеї долучатися до проекту. Адже участь у арт-проекті робить перегляд колекцій доступним усьому світові.

Місяць тому в режимі «Перегляд вулиць» було представлено панорами Софії Київської. Тепер

будь-хто може побачити унікальні фрески часів Київської Русі, якими прикрашені стіни і стеля цього видатного пам'ятника архітектури. Розглянути храм зсередини зможуть усі охочі.

В он-лайн галереї музею вже розміщено понад 50 творів мистецтва, включно з мозаїками XI століття. Серед останніх там можна помилуватися такими витворами, як Бо-

МИТЬ РОЗРЯДКИ

Вовочка повернувся зі школи з шапкою в руці. Глянула мама – шапка подерта і вся в бруді.

- Що трапилось?
- Та це все хлопці. Стягнули з мене шапку і давай нею в футбол грати.
- А ти де був?
- На воротах стояв.

* * *

Порада: якщо ви щось готуєте на кухні і хочете на хвилинку заглянути в Інтернет – візьміть з собою ложку. Цей предмет нагадає вам, що ви щось готуєте.

* * *

- Ну, привіт, Ігоре!
- Взагалі-то, я – Олена.
- А в мого чоловіка в телефоні ти – Ігор...

* * *

Під час перехідного віку в Буратіно на обличчі з'явилися опеньки.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

